

gaar ned til Christiansgade. Den har en Størrelse af 59,130 Kv. Alen eller omtrent 4 $\frac{1}{2}$ Td. Land, og jeg tror, at man vil finde, at dette er en tilstrækkelig Grund til en Rigsdagsbygning. Jeg mener i hvert Fald at have opnaaet herved, at Regjeringen har faaet Velighed til ved dette Endringsforslag at meddele Rigsdagen, at man nu, efter at den Wei er prøvet, som Lovgivningsmagten ønskede skulde prøves, for to Aar siden, nemlig at samle Kongebolig og Rigsdag i Slottet, agter at foreslaa at slaa ind paa en ny Wei, nemlig at opføre Slottet for sig og Rigsdagsbygningen for sig. Jeg kan i og for sig ikke ønske, at Forslaget skal blive forkastet, særlig paa denne Maade og ved en Behandling som den, der nu kan ventes, og navnlig naar man siger, at Forkastelsen finder Sted, fordi man ikke har haft Tid til at overveie Sagen tilstrækkeligt — en Indvending, som jeg maa indrømme er berettiget. Jeg skal derfor, inden Forhandlingen slutter, tage mit Forslag tilbage, fordi jeg ved denne Velighed ønsker at unddrage det fra Afstemning. Jeg lader det dog foreløbig staa, for at ærede Medlemmer kunne faae Velighed til at udtale sig derom. Jeg veed ikke, om den ærede Formand nu vil tage imod min Erklæring om, at jeg tager Forslaget tilbage paa et senere Tidspunkt, men i ethvert Fald lader jeg det foreløbig staa og bemærker altsaa kun nu, at jeg ikke vil fastholde Forslaget til den endelige Afstemning. Under § 27 har jeg tilladt mig at stille et Underøndringsforslag om en Vedsettelse af Udgifterne til Nyborg Station. Det følger af sig selv, at Udvalget ikke kan have Noget imod, at Stationen bygges noget billigere end paatænt, og jeg behøver altsaa ikke at udtale mig om dette. Endvidere har jeg tilladt mig at stille et Forslag om, at der til Anstæffelse af et Isbryderskib til Overfarten Helsingør—Helsingborg skal bevilges første Halvdel, 2,2,000 Kr. Det er jo en temmelig stor Bevilling, indrømmer jeg og det er noget sent, den er kommen frem. Men ærede Medlemmer her i Salen have jo lagt megen Vægt paa, at vi holde Helsingør—Helsingborg-Farten godt, og det har viist sig i Aar i Modvæntning til, hvad der pleier at være Tilfældet, at der har været store Ishindringer at overvinde paa denne Fart. Da vi desuden allerede om Sommeren behøve et langt større Skib end vi nu have, har jeg troet at burde komme med dette Forslag nu. Vi seile jo baade Nat og Dag og baade Winter og Sommer, og hvad enten der er lidt Is eller megen Is, altsaa jævnlige under meget farlige Forhold, det ønsker jeg, skal

siges. Jeg har jo allerede forlangt tre Isbrydere, hvilke Thinget er gaaet ind paa, og de ville jo alle komme til at virke under meget farlige Forhold. Ærede Medlemmer erindre jo, at det ikke er længe siden, at et dansk Dampskib paa 5 Minutter blev gjen-nemfaaret og fuldstændig ruineret af Is-flager. Man maa vel huske, at man søger at komme frem under alle Forhold, selv de mest farefulde. Naar vi bevilge den Slags Skibe, gjøre vi jo Noget, der i og for sig involverer en ikke ringe Fare, og det er bedst, at Folk faae dette at vide i Forveien, naar de skulle ud paa den Slags Farter.

Den ærede Ordfører gjorde en Henstilling til mig med Hensyn til Laanet til Hedekommunerne. Jeg kan ikke tro, at den ærede Ordførers Henstilling skulde forståas jaaledes, at man uden Videre kunde bruge disse Laan i kommunale Meded. Det vilde jeg nemlig være meget betænkelig ved, thi jeg har troet, at man kun kunde bruge dem til Udlaan til private Folk i Kommunen under Kommunens Garanti. Her er jo ikke Tale om Laan til en Kommune direkte, men kun indirekte, her er Tale om et Laan til en Skolelod. Det er ganske vist Kommunens Eiendom, men paa den anden Side kan det ikke negtes, at Henter og Uddrag, Afviklingen af Laanet paahviler Skolelæreren. Her kan man maasse nok gaa til det, men at give Kommunelaan af denne Konto, har ikke været Mening og kan ikke være Mening. Jeg er imidlertid villig til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse — det er jo et enkelt Tilfælde, hvor der er Tale om et Laan til en Skolelærer. Med Hensyn til den anden Indstilling, der angaar Anstæffelsen af ikke postalt uddannede Postexpedienter, skal jeg sige, at jeg er villig til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, men jeg tror ikke, at det er tilraadeligt at gjøre noget Saadant. Man stiller nu meget store Fordringer til Postvæsenet og til vedkommende Postexpedienters Dhygtighed, og at man saa, efterat man har oprettet Postexpeditioner med uddannede Folk, vil komme og sige, at man ikke bryder sig om at have postalt uddannede Folk, det kan jeg ikke forstå. Ved Brevsamlingssteder bruger man Mennesker, der ikke ere uddannede, og aldeles undtagelsesvis ved Postexpeditioner, hvor der kun er Lidet at bestille. Men i det Hele taget maa man have Folk, der forstaa deres Ting, naar man vil have Postexpeditioner, der ere ansvarlige for hele Postens Besjærgelse. Men, som sagt, jeg har ikke Noget imod at overveie Spørgsmaalet.